

DE POSTRIJD

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLEÉ, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijd* verschijnt 's dinsdags, 's dondersdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, **grootte Markt n° 37-39, te Tongeren.**

DER PROVINCE LIMBURG

ABONNEMENT
Drie maal per week 45 franks per jaar.
Twee „ „ 25 „ „ „
Een „ „ 15 „ „ „
Een blad afzonderlijk 15 centimen.
De abonnements zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen 15 centimen per drukregel.
Reclamen, verzoeken en andere artikelen vooraf of binnen in het blad : 1 fr. den drukregel.

TONGEREN, 9 NOVEMBER.

Aangaande de opening der Zitting van de Kamer die heden te Brussel g. heert, kunnen wij de volgende bijzonderheden mededeelen.

De troonrede is nog al tamelijk lang, en met veel behoudigheid opgesteld.

Zij wendt zeer breedvoerig uit over het staats-huishoudkundige en maatschappelijke vraagstuk, dat wij beleven, en kondigt aan dat er westontwerpen zullen aangeboden worden over de onderzoeken der werkkommissie.

Wat den persoonlijk dienst aangaat, men spreekt ervan als een vraagstuk, waarop de aandacht van het openbaar wordt uitgeroepen.

Er is in dit alles niets bepaald; het is eene manier om de Kamer te raadplegen.

Het gouvernement zal voor het oogenblik geene oplossing voorstellen.

Alleen zal het verklaren dat het gereed is, om het initiatief der Kamersleden ter zijde te staan.

Onder de aangekondigde maatregelen komt voor de herinrichting van het hooger onderwijs in den zin der vrijheid.

De vrije fakulteiten zullen, in zekere maat verboden zijn in de voorrechten, die door de wet Delcourt aan de vier hoogeschoolen werden voorbehouden.

Het zou ons wel verwonderen als de leden der Kamer niet te leur gesteld waren — even als de dagbladschrijvers — als zij vandaag van het Kamerlokaal komen bezit nemen.

De meubelen zijn prachtig; het gezeiseld brons, het gebelidhond mahoniehout, het kostbaarste marmer en de molligste tapijten zijn er niet gespaard.

De kleer- en de rookkamer, de wandelzaal zijn ten hoogste prachtig en leveren alle gemakkelijheid op; maar het voornaamste van al, de zittingzaal is... mistuk.

Er heerscht daarin eene te groote somberheid; de tribunen zijn als in-een gedrukt en missen lucht; de zoos sierlijke kolommen, die de oude halfrond omringden zijn vervangen door zeer veel zwaardere kolommen, die niets aangenaams voor het gezicht hebben.

Beneden ziet men vierkante pilaren, die er nog veel onaangenaam uitzien.

Kortom, gij zult zien dat men het vroegere lokaal betrouwen zal.

En zeggen dat dit alles 4 miljoen heeft gekost!

Neen, zeker de Staat heeft geen gelukkige keus, als er spraak is van bouwmeesters, te kiezen.

Eindelijk is de *Répertoire des France-Maçons* gedrukt en gereed om te koop te worden gesteld.

Alvorens gedrukt te worden, heeft de uitgever geëischt dat ieder blad nauwkeurig zou worden nagezien om alle dwaling te voorkomen.

Daar was noodzakelijk in dit geval.

De aanvragen beloopt het getal van duizenden; men is van nu af zeker dat de eerste uitgaaf in weinige dagen zal uitverkocht zijn.

Sterfgeval.

Verleden zondag's morgens overleed in onze stad, in den gezegenden ouderdom van 81 jaren, de heer Hubertus-Dominicus Vroonen-Aerts, ridder der Orde van St-Georgius den Groote, voorzitter van den fabriekraad van O. L. V. kerk te Tongeren, voorzitter van den Katholieken kring Concordia, eerevoorzitter van den Cercle, lid van den gemeenteraad.

Het afsterven van dezen eerbiedwaardigen medeburger is een groot verlies niet alleen voor zijne geachte familie maar ook voor de armen waarvan hij een onuitputbare weldoener was.

De plechtige lijkdienst zal plaats hebben in onze Lieve Vrouw kerk morgen woensdag om 11 uren.

Een zieledienst van wege de *Concordia* zal plaats hebben in onze Lieve Vrouw kerk aanstaanden maandag om 7 1/2 uren.

L'indicateur des chemins de fer pour la période du **13 octobre au 30 novembre**, est en vente chez M. COLLEÉ libraire, Grand Place, 37-39, à Tongres.

BINNENLAND.

Men schrijft uit Brussel :

De commissie van het werk heeft in hare zitting van gisteren de stichting aangenomen van beroeps-syndicaten hetzij van bazen, hetzij van werklieden of van bazen en werklieden. Zij heeft de bespreking der bijzonderheden tot eene volgende zitting verschoven.

De 500 vrouwen die heden dinsdag van Charleroi naar Brussel moeten komen om met de opening der Kamers een verzoekschrift te overhandigen om de invrijheidstelling van Falloux en Schmidt te vragen, zullen te Brussel ontvangen worden door de leden der werklieden-vereeniging

De socialistische vrouwen-vereeniging van het omringende zijn verzocht zich bij den stoet aan te sluiten.

— De openbare inschrijving voor de nieuwe leening van Brussel, zal op donderdag 9 december geopend worden en drie dagen duren. De dragers der oude titels mogen deze, van 15 november tot 15 december tegen nieuwe titels uitwisselen; voor elkou ouden tiel krijgen zij een nieuwen tiel plus 5 frank en den vervallen intrest.

De stortingen voor de nieuwe leening zullen gebeuren als volgt :

Bij de inschrijving	fr. 7
Bij de verdeling	„ 10
Van 15 tot 25 juni 1887	„ 40
Van 15 tot 25 december 1887	„ 40

Prijs der inschrijving fr. 97

— Prinses Charlotte, de geweten keizerin van Mexico, die thans te Bouchout verblijft, heeft dezer dagen een groot verlies ondergaan door het overlijden van haren opperkok.

Die brave bediende bezat het volle vertrouwen van de ongelukkige vorstin, die zoals men weet, langen tijd alle voedsels weigende, uit vrees voor vergiftiging. Die vrees had haar reeds in Mexico bevangen, waar verscheidene pogingen tot vergiftiging op haar gepleegd waren.

In den eersten tijd van haar verblijf in België, in het kasteel van Terwuren, was zij nog dikwijls aan die vrees ten prooi; zij weigerde dan zelfs fruit te eten. De overleden had echter haar wantrouwen weten te overwinnen en haar met de dagelijkse keuken weten te verzoeken.

— Het drama der *Gosseliesstraat*. — Een schrikkelijk tooneel heeft eergisteren morgen te St-Jans-Molenbeek plaats gehad, in de hooger gemelde straat.

Een werkmans van een veertigtal jaren, heeft zijne vrouw met eenen revolver dood geschoten en heeft vervolgens gepoogd zich te zelfmoorden.

Ziehier in welke omstandigheden dit bloedig drama heeft plaats gehad :

Vrouw Van der Veken was 58 jaar oud. Zij leefde sedert eenigen tijd in de Gosseliesstraat met haren zoon Victor, een jongdijne van een 14tal jaren en haar dochterken een jaar ouder.

Het gezin was niet gelukkig geweest. De echtgenoot die vroeger hard werkte, had naar den slechten raad van zijne makkers geleuiderd. Hij was bediende van den spoorweg en langzamerhand had hij zijn werk begonnen te verwaarloosen. Hij begon den maandag te vieren en aldaar ging hij ook op andere dagen der week op zwier. Hij werd natuurlijk weggezonden. Dan begon voor hem een leven van luiheid. Zijne vrouw ging uit knuischen. Zij moest voortaan alles winnen om in de behoeften van het gezin te voorzien. De ellende liet zich niet wachten. Met de ellende kwam de ruzie in 't huis. Dagelijks werd er getwist. Er kwam een dag dat het leven te zamen niet meer mogelijk was. De echtgenooten scheidden van elkander.

Josephina Laubin, aldus heette zij, bleef hard werken om het brood harer kinderen te verdienen. Van der Veken zocht te vergeefs werk, dan trachtte hij terug bij zijne vrouw te komen, deze wilde van hem niet meer hooren. Hij bedreigde haar menigmaal, zeggende dat hij haar zou vermoorden als zij niet met hem niet meer wilde leven; maar de vrouw scheen op die bedreigingen geene acht te slaan.

Eergisteren morgen, om 8 ure, kwam Van der Veken in de Gosseliesstraat. Hij zag zijne vrouw en vroeg haar geld.

De vrouw zegde dat zij geen geld had.

— Ik moet er nogtans hebben! riep hij uit.

— Waarom? vroeg de vrouw.

— Om naar Deux-Acres te gaan, antwoordde hij. « Ik zal daar werk vinden. »

De arme vrouw had geen geld en zij zegde het nogmaals aan haren man, die er somber en bekrommend uitzag.

« Aangezien gij geen geld hebt, zegde hij, vergeet mij dan tot aan de statie, wij moeten samen spreken; zij stonde er in toe mede te gaan. Als zij uit de kamer gingen, liet Van der Veken zijne vrouw en zijn zoontje voorgaan. Als zij den deursleutel vastnam, werd een schot gelost. Het was Van der Veken die eenen revolver in den nek zijner vrouw had geplaatst en geschoten had! De ongelukkige vrouw stortte dood ten gronde. Van der Veken zette dan den revolver in zijnen mond. Hij wilde schieten, als zijn zoontje op hem sprong de kogel sloeg ter zijde en het knaapje werd aan de hand gekwast.

De arme kleine weende en kermde om een steenen hart te vermurwen. De moordenaar had geen blik voor hem en zette andermaal het wapen in den mond en schoot.

Hij stortte neder naast het lijk zijner vrouw. De geburen en de politie kwamen toegesnel. Van der Veken leefde nog. De kogel was in zijn hoofd blijven steken. De ellendeling leed verschrikkelijk. De vrouw scheen te slapen. Haar gelaat verried niet dat zij geleden had. Van der Veken werd naar het hospitaal gefraget. Hij is aldaar overleden.

— *Zaak-Vander Smitten*. — De memorie, die middelen van verbrekking tegen het arrest van het assisenhof van Henegouwen in de zaak-Vander Smitten bevattend, is thans neergelegd bij de greflie van het hof van kassatie. De middelen van verbrekking zijn ten getalle van vijf :

1° De magistraten, die met den heer raadshoor Pecher het assisenhof van Bergen uitmaakten, waren niet aangewezen voor den dienst der vakaties. De zaak is voorgekomen voor den 15 October; de assessors moesten dus gekozen worden tusschen de rechtshouders der vakatiekamer.

2° De gezworone Boussemart, die in de zaak gezeteld heeft, bezit de Belgische nationaliteit niet. Hij is van vreemde ouders in België geboren, heeft bij zijne meerderjarigheid de vereischte verklaring gedaan, doch vergeten te zeggen dat hij het inzicht had zijne woonst in België te vestigen. Zijne verklaring was dus onregelmatig.

3° De bijgevoegde gezworone Bernus, die in de zaak gezeteld heeft, woont niet in de provincie Henegouwen maar in de provincie Namen.

4° Een gezworone stond op de lijst onder den naam van eenen derde persoon die hem aangenomen had; de aangenomen personen behouden hunne naam en mogen enkel dien naam doen volgen door dengene van den aannemenden persoon.

Te Bergen woont een persoon die denzelfden naam en voornaam heeft, door de naamlijst van den jury aan dien gezworone gegeven. De verdiening heeft den laatste verworpen, en zij biedt aan te bewijzen, dat zij door die verwarring van namen in dwaling gebracht was.

5° Het assisenhof heeft, op de eischen van den advocaat generaal Van Maldegheem, onregelmatige vrijstellingen verleend aan zekere gezworonen, die in de zitting aanwezig waren wanneer nogtans de vrijstelling slechts kan verleend worden voor gegronde redens van afwezigheid.

De zaak-Vander Smitten zal binnen de maand voor het Hof van kassatie komen.

— Daar het op straf van boet aan de dagbladen verboden is aankondigingen van loterijen op te nemen, zoo zoekt men thans andere middelen van bekendmaking.

Men draagt brieven in de huizen rond, en wanneer men den omslag opent, vindt men er gedrukte prospectussen in, die schatten beloven aan degenen, welke eenige franks willen wagen, op te zenden aan het een of ander oremid bankiershuis. Er zijn in onze stad zoo met honderden verspreid geworden.

— Vrijdag, 5 November, kwamen 4 politie-agenten om eenen deserteur aan te houden in het huis n. 2 der Gazometerstraat, te Gent kort n. 6 1/2 ure 's morgens. Men klopte, de moeder trok haar venster open en riep : zij komen mijnen zoon pakken! Zij viel in onmacht, terwijl trok de deserteur naar den zolder en knoopte door het dak. De deur open zijnde, ging de agent naar boven maar vond niemand; daarop bleven de agenten wandelen voor de deur tot bij 8 ure.

Ten bemerkten zij dat de deserteur op het dak was. Deze liet zich door het dak zinken van het huis n. 450, Kerkstraat. Nu hebben wij den vogel, dachten de politiciemannen, en trokken naar boven. Hier ben ik, zegde de deserteur, zij kwamen de trappen af, maar de jongen sprong langs de achterdeur weg, zodat hij in de Gazometerstraat uitkwam en liep het veld in. De agenten, die het huis niet goed kenden, konden den vluchteling niet meer inhalen.

— Men schrijft uit Brugge :

Eerhief wederom eene ontmoeting in ons rechtshof arrondissement tusschen wildstrovers en jachtwachters plaats gehad. In den nacht van 4 op 5 denzer, rond 2 ure, de jachtbewaker Charles Dedeker, wonende te Thourout, op het gelucht Roosevelt, vuurschoten gehoord hebbende, niet ver van zijne woonst, stond spoedig op en ging, vergezeld van zijnen knecht, ter achtervolging van de pensejagers. Gekomen bij eenen weg die leidt van Roosevelt naar den steenweg naar Rudder-vorde, outwaarde Dedeker vier a vijf wildstrovers, die een lichtbak plaasten, en alvorens zij den tijd hadden zich op zijde te stellen van het licht, richtte hij zich tot hem en ontving van een der pensejagers, op eenen afstand van ongeveer 10 meters, een schot in de rechterzijde; hij, van zijnen kant, lostte twee schoten op hen en ging zich dan verschuilen in een sparbosch.

De wildstrovers hadden de stontmoedigheid, vijf minuten na den aanval, de plaats wederom met hunnen lichtbak te bezoeken, ongetwijfeld met het inzicht de jachtbewaker terug te vinden, maar gelukkig voor hem, Dedeker had zich in eenen gracht wegge-stoken op een grooten afstand der plaats, waar de moordpoging had plaats gehad.

Des morgens heeft Dedeker de woonst van een verdachten kerel kunnen vaststellen, bij wien er nog licht was, en 't is te hopen dat het gerecht welhaast de hand zal leggen op de daders van den liffen aanval.

— *Taalval met het leven van eenen Apotheker*. — Het *Aanvalblad* bevat het volgende taalval met het leven van eenen apotheker, dat vsmelding verdient, al ware het slechts om te den uitkomen, welke zware verantwoordelijkheid op die heeren rust en mogelijke vergissingen een minder hart oordeel verdienen, dan zij bij vele menschen ondervinden :

Eindelijk sloeg het uur van tien, met den ouden kerkertoren, haastig sloot ik mijn apothek om eene welverdiende ruste te smaken.

Rust? Nu ja, als men 't zoo noemen wil. In de laatste weken kwamen vrij wat gevallen van croup en diphtherie voor en daardoor was ik menigen

nacht reeds uit Morpheus armen gerukt, om poeiers of drankjes gereed te maken.

Spoedig lag ik in diepen slaap. Lang duurde het echter niet. Ten elf uur reeds ging de huisbel. Onmiddellijk was ik bij de hand, opende de deur met de vraag : « wat is er ? » doch in plaats van een antwoord reikte een gejaagde bode mij een recept toe.

« — Zoo — in een half uur is 't gereed, wilt gij er op wachten. »

« — Gaarne. »

De bode zette zich op de bank in den winkel, 't geneesmiddel werd hem ras overhandigd en weg was hij. Ik legde mij weder neer.

Pas was ik ingedompeld of weder ging het : klingeling, klingeling. Was 't wonder, dat een onderdrukt « hartelijk » woordje mij ontviel.

Voor de derde maal lag ik weer te bed of na een uur wordt er opnieuw gebeld.

« — Voor den drommel, denken de lui dan dat ik geen slaap nodig heb ? »

Maar komaan — pllichtgevoel veroorlooft geene beschouwingen. Aanpakken maar gelijk straks.

't Was dit nachtje wel, niet minder dan zes malen werd ik er uitgehaald. Onaangenaam, huis-verachtzaam neem ik het laatste recept aan dat een jongen komt brengen, 10 gram opiumtinctuur, slaapdronken neem ik de flesch, giet de aangegeven hoeveelheid over, sluit het fleschje, hecht er de gebruiksaanwijzing aan en geef het den jongen, die er ijlings mede heen loopt.

Ik breng de flesch weder ter plaatse, sla toevaltig het oog op het schild en « grote hemel! ik heb indomtinctuur gegeven. »

Ik voel dat ik bezwijmen zal. 't Was gelukkig voorbij, alle vermoedheid is eensklaps van mij geweken en... « de jongen naloopt » zeg ik gejaagd tot mij zelf. Waar woont de zieke? Ik schreut 't recept van den lias... alleen de naam van den patient, geene straat wordt er genoemd. Wat te doen? « Gij hebt een mensch vergiftigd! » « klinkt het onophoudelijk in mijn oor. Gevangenis — eer en goede naam verloren — mijn leven verwoest — o 't is om krankzinnig te worden... »

Klingeling, klingeling, zoo gaat het nogmaals aan de hel.

Werktuigelijk doe ik open.

« Och, meneer, ik ben gestruikeld en het fleschje is daarbij gebroken. »

« — Longen!... Wat zegt gij? Zijt gij zoo pas hier geweest? »

En op zijn bevestigend antwoord schreeuwde ik overland « loerak, loerak! » « zoudt de jongen mij voor dol houden, maar ik laat hem geen tijd, til hem in de hoogte, druk hem aan mijn hart, terwijl de tranen over de wangen loopen. »

Niemand, niemandal ventje, hier hebt gij het goedje, nog eens en 't kost niets, hoor. Daar, pak aan, een rolletje pepermint om den hoep toe!

Niemand gelukkiger in dat oogenblik dan die knaap en mijn persoonlijke.

Politiek overzicht.

DE LONDENSCHEN SOCIALISTEN.

De vrees en onsteltens, door het voorniticht der socialistische meeting van heden dinsdag te Londen ontstaan, vermeerderd met ieder uur. Al de handelaars maken toebereidselen om hunne winkels te beschutten.

De Lordmayorstoet valt samen met den verjaardag der geboorte van den kroonprins. Al de winkels van West-End waren gewoon op dien verjaardag schitterend te verlichten. Men vrees nu, dat daar de politie en de gewapende macht op den doortocht van den lord-mayorstoet zullen samenge-trokken zijn, de socialist en de talrijke ledighoepers, die Londen bezit, zich in de min beschermende wijken zullen verspreiden, en er, zoals in februari laatst, zich aan plundering zullen overleven.

De *Times* stelt voor dat de overheden dezen dag al de burgers van goeden wil zouden samenroepen om eene bijzondere politie te vormen, die door de gangsche stad zou waken.

DE IERLANDSCHE ZAAK.

Er gebeuren sedert eenige dagen in Ierland merkwuurlijke dingen. Niet alleen verminderen de eigenaars bijna overal de pachtprijzen, maar de vertegenwoordigers van het ministerie Salisbury zelf, komen tusschen om de eigenaars te beletten, de landbouwers die niet betalen kunnen, uit hunne hoeve te verdrijven. Generaal sir Redvers Buller heeft op die wijze in het graafschap Kerry zich tusschen verscheidene eigenaars en hunne pachters gesteld. De heer Bennet, eigenaar van het domeingood Clonakilly, is door kapitein Plunkett, ander vertegenwoordiger der regering, aangezegd, dat hij zijne huurwaarden verminderen moest, anders zou de gewapende macht hem niet bager beschermen.

Tu Dublin heeft de landelijke rechtbank aan eenen eigenaar geweigerd een vonnis tot uitdrijving tegen pachters, die niet betalen konden, te verrieuen en er de verklaring bijgevoegd, dat voortaan de landlids, die uitdrijvingen vroegen, zullen moeten kunnen bewijzen, dat hunne pachters in staat zijn om te betalen, maar het uit kwaadwilligheid weigeren.